

Ion Halmaghi - un an de la moarte

La sase ani si jumătate, a revenit in satul strabunilor sai, Scoreiul oferindu-i autenticitatea valorilor culturii traditionale satesti, invatate atunci si pe care nu le-a uitat niciodata, ajungand chiar sa le faca cunoscute studentilor americani de peste Ocean. Urmeaza scoala primara si Liceul "Gheorghe Lazar " din Sibiu, apoi Facultatea de Filosofie la Bucuresti. Spunea Parintele Gheorghe Bogdan in cuvantul de pomenire: "anul 1937 il gasea pe Ion Halmaghi student la Bucuresti, unde i-a avut profesori pe Nae Ionescu, pe Mircea Eliade si intreaga pleiada a dascalilor de elita ai neamului romanesc din acea vreme, dar pe Nichifor Crainic l-a intalnit la penitenciarul Aiud, unde i-a cunoscut si pe Nestor Chioreanu, pe Nicolae Petrascu si pe alti martiri ai rezistentei [Romanesti](#) pentru Hristos si pentru Țara, contra puhoiului comunist si ateu al sovieticilor. Halmaghi nu a avut parte nici macar de luna de miere, ca orice tanar casatorit, fiind luat imediat si dus la inchisoare. Dar juramantul pentru sotia sa, Areta, facut la 1948 in fata preotului Onofreiu Pompeiu, si l-a tinut, ducand-o in America si pe ea, dupa eliberare, iar apoi aducand-o inapoi in Romania unde au inchis ochii pe rand, amandoi sotii. Pentru oameni ca Ion Halmaghi, nicio jertfa pentru apararea credintei crestine si nationale nu a fost prea mare ". Dupa ce a stat inchis politic cincisprezece ani la Jilava si Aiud (1949-1964), revine in Sibiu, apoi emigreaza pentru alti treizeci de ani in Statele Unite, isi continua studiile, ajunge profesor de civilizatie romaneasca si bibliograf al Universitatii din Pittsburgh. Fondator si director al "Institutului de Cercetari Romano-American ", iar din 1975 a fost director-fondator al prestigioasei publicatii ROMANIAN SOURCES (Izvoare romanesti), a institutului de sub egida aceleiasi universitati americane. Redactor al ziarului UNIREA - oficios al Episcopiei Greco-Catolice; cronicar politic la ziarul CUVANTUL ROMANESC din Canada, a colaborat la revista AMERICA - organ oficial al "Uniunii si Ligii " si la alte publicatii ale exilului romanesc; a condus revista DRUM, cu Nicolae Petra, dupa decesul lui Vasile Posteuca, din 1972. A participat la "Saptamanile Campului Romanesc " de la Hamilton, Ontario, Canada, a fost unul din initiatorii ROMFEST - manifestare romaneasca organizata anual in diferite orase din lume, unde vocea lui Ion Halmaghi romanul a rasunat intotdeauna ferm impotriva comunistilor, aliatilor si acolitilor acestora. A facut parte din grupul intelectualilor exilului romanesc, impreuna cu Mircea Eliade, Emil Cioran, George Uscatescu, Horia Stamatu, Vintila Horia si altii, cu care s-a intalnit in repetate randuri, in America si Europa.

A revenit in 1997 in tara, tot la Sibiu. A publicat volumele: Ion Boieru [pseudonim din perioada canadiana], Criza politica contemporana si exilul romanesc. Articole publicate sub titlul CRONICA VREMII in ziarul "Cuvantul Romanesc ", Hamilton, Canada, 1976-1982. Volumul I, Criterion Publishing, f. a. (ed. a II-a, Ion Boieru, Cronica vremii 1976-1982. Volumul I, Bucuresti: Editura Scara, Colectia " Memoria prezentului ", prefata de Mircea Nicolau, 2005) si Ion Halmaghi, Memoriile viitorului. Adunate din perspectiva celor 15 ani de inchisoare si de lupta politica anticomunista in perioada de libertate, Fagaras: Editura Mesagerul de Fagaras, 2007. A trait ultimii ani la Sibiu, in casa parinteasca, alaturi de nepotii Paula si Ioan Sanmarghitan, Mihai si Sabina Dragota, care l-au iubit si ocrotit crestineste.

Cuvinte cheie: [scorei](#) [romania](#) [alma](#) [romanesti](#) [gheorghe lazar](#) [emil cioran](#) [bucuresti](#) [fagaras](#) [red europa](#) [iasi](#)